

شماره چاپ: ۸۷۴

دوره هشتم - سال دوم

شماره ثبت: ۳۶۲

تاریخ چاپ: ۱۳۸۸/۸/۱۲

اظهارنظر کارشناسی درباره:
«طرح اصلاح قانون نحوه حفظ آثار
حضرت امام خمینی (ره) مصوب ۱۳۶۸»

کد موضوعی: ۲۴۰

شماره مسلسل: ۱۰۰۵۶

دی ماه ۱۳۸۸

به نام خدا

فهرست مطالب

۱.....	چکیده
۲.....	سابقه تاریخی
۲.....	سابقه قانونی
۳.....	ارزیابی دلایل تقدیم طرح
۴.....	ارزیابی طرح پیشنهادی
۶.....	ارزیابی استدلال «مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره)» در مخالفت با طرح
۷.....	بررسی مشکلات و خلأهای موجود
۹.....	جمع بندی و نتیجه گیری
۱۰.....	پیشنهادات
۱۱.....	متن پیشنهادی

اظهار نظر کارشناسی درباره:

«طرح اصلاح قانون نحوه حفظ آثار حضرت امام

خمینی (ره) مصوب ۱۳۶۸»

چکیده

طرح فوق با هدف رفع موانع توسعه و پژوهش درباره شخصیت امام خمینی (ره) پیشنهاد شده و لکن نه تنها این هدف را تأمین نمی‌کند بلکه برخلاف خواست پیشنهاددهندگان، از سویی زمینه سوءاستفاده و تحریف در گفتار و آثار امام و از سوی دیگر شائبه سیاسی‌کاری در عملکرد مجلس را به وجود می‌آورد. این درحالی است که می‌توان بجای تضییق صلاحیت‌های مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره) از ظرفیت‌های متعدد آن در جهت پیشبرد اهداف امام و مقام معظم رهبری نهایت بهره‌برداری را کرد که این مهم از طریق:

تغییر نام مؤسسه به «مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره) و مقام معظم رهبری»، تعیین وضعیت حقوقی مؤسسه از جمله انتصاب مدیر آن توسط رهبری نظام (طبق روال سابق)، جلوگیری از انتساب مطالب غیرمستند به امام و رهبری در قالب خاطرات شخصی و موظف کردن مؤسسه به پیگیری موارد تخلف تا حصول نتیجه، قابل تحقق است.

سابقه تاریخی

پیرو دو نامه مرحوم سیداحمد خمینی به امام راحل در سال ۱۳۶۷، امام خمینی (ره) ایشان را مأمور تنظیم و تدوین آثار خود کرده و بر تحویل اسناد و مدارک مربوطه در مراکز مختلف به ایشان تأکید می‌نمایند. به دنبال آن، مرحوم حاج احمد آقا «مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره)» را تأسیس و مسئولیت آن را پس از خود به حجت‌الاسلام سیدحسن خمینی سپردند. ایشان نیز پس از فوت مرحوم پدرشان، طی نامه‌ای به مقام معظم رهبری، از معظم‌له، به‌عنوان ولی فقیه، درخواست تنفیذ وصیت‌نامه را در مورد تولیت مؤسسه و حرم مطهر کردند که مورد موافقت رهبر انقلاب قرار گرفت.

سابقه قانونی

مجلس شورای اسلامی با تصویب «قانون نحوه حفظ آثار و یاد حضرت امام خمینی (ره)» در سال ۱۳۶۸ و در قالب ماده (۱) این قانون، ضمن اشاره به مدیریت مؤسسه زیر نظر حاج سیداحمد خمینی، مسئولیت تأیید صحت مطالب منتسب به امام (ره) را برعهده این مؤسسه قرار داده و در مواد دیگر صرفاً به وظایف سایر نهادها در حفظ آثار و یاد امام خمینی (ره)، بعضاً با همکاری مؤسسه، اشاره کرده است.

در سال ۱۳۶۹ نیز مجلس محترم با الحاق موادی به قانون فوق‌الذکر اقدام به جرم‌انگاری دخل و تصرف متقلبانه در آثار مکتوب و غیرمکتوب حضرت امام کرد و صرفاً مؤسسه تنظیم و نشر را مرجع استعلام جهت بررسی موارد مغایرت و تقلب قرار داد.

ارزیابی دلایل تقدیم طرح

پیشنهاددهندگان طرح، با اشاره به اینکه قانون نحوه حفظ آثار و یاد امام مصوب ۱۳۶۸ انحصار صدور مجوز چاپ و نشر زندگینامه و آثار و گفتار حضرت امام خمینی (ره) را به مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام واگذار کرده است، دلیل تقدیم طرح را رفع «کلیه موانع توسعه، پژوهش و بررسی و تحقیقات درباره این شخصیت بزرگ» اعلام داشته‌اند.

ضمن تأیید و تأکید بر لزوم رفع دغدغه فوق باید اشاره کرد که قانون مذکور به هیچ عنوان مانع توسعه و پژوهش و تحقیق در مورد شخصیت امام بزرگوار نیست و اگر مشکلی در این زمینه وجود دارد ناشی از برداشت‌های نادرست از این قانون یا نحوه عملکرد مدیران مؤسسه بوده است. به‌ویژه آنکه ماده (۱۰۸) قانون برنامه چهارم توسعه نیز به‌طور مفصل و با اختصاص بودجه کافی، حمایت گسترده‌ای از مطالعات بنیادی، تولید آثار علمی و هنری به‌عمل آورده و پیشنهاد آیین‌نامه اجرایی آن را نیز به عهده مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره) و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور قرار داده است.

بنابراین می‌توان برای رفع مشکلات مد نظر نمایندگان محترم، راه‌حل‌های دیگری اندیشید که ضمن برطرف کردن نگرانی‌های نمایندگان، فاقد ایرادات فوق باشد.

به هر حال به‌نظر می‌رسد علیرغم نیت خالصانه نمایندگان محترم، ماده واحده پیشنهادی نه تنها مشکلی را حل نمی‌کند بلکه ضمن باز کردن راه برای تحریف آثار امام توسط عناصر معاند نظام (تبصره «۱») با ایجاد شبهه تبعیض (تبصره «۲»)،

به‌ویژه در فضای فعلی جامعه موجب افزایش تنش‌های سیاسی بی‌دلیل شده و اصل دغدغه طراحان محترم را که تا حد زیادی با راهکارهای مناسب قابل حل است، به فراموشی خواهد سپرد.

ارزیابی طرح پیشنهادی

الف) تبصره «۱»

این تبصره انتشار آثاری که به تحقیق در اندیشه‌ها و سیره سیاسی و اجتماعی و ابعاد شخصیتی امام خمینی (ره) مربوط می‌شود را از شمول ماده (۱) قانون نحوه حفظ آثار و یاد حضرت امام خمینی (ره) خارج نموده است درحالی‌که:

اولاً) حکم ماده (۱) قانون مذکور صرفاً در مورد چاپ و انتشار «زندگینامه، آثار و گفتار» حضرت امام (ره) می‌باشد نه آثار تحقیقاتی و پژوهشی پیرامون اندیشه‌های ایشان، لذا مؤسسه نشر آثار در حال حاضر به‌هیچ‌وجه اجازه دخل و تصرف در برداشت‌ها و استنباط‌های شخصی مؤلفین چنین آثاری را ندارد، بلکه صرفاً در مواردی که «گفته یا نوشته‌ای» به امام نسبت داده شده است باید صحت آن را تأیید نماید.

ثانیاً) حتی در مواردی هم که در آثار پژوهشی به اثر یا گفتار یا بخشی از زندگینامه امام اشاره شده باشد طبق ذیل ماده (۱) قانون مذکور، مستند نمودن آنها به مصادری که قبلاً توسط مؤسسه تأیید شده‌اند کافی بوده و دیگر نیازی به دریافت تأییدیه از این مؤسسه نمی‌باشد.

در نتیجه مستثنا کردن آثار پژوهشی از ماده (۱) تنها اثری که دارد آن است که مؤلفان آثار پژوهشی را از هرگونه مستند نمودن مطالب انتسابی به حضرت امام (ره) بی‌نیاز کرده و قطعاً راه را برای سوءاستفاده عده‌ای از این خلأ قانونی باز می‌نماید تا بتوانند هرگونه تحریف و دخل و تصرفی در «گفتار یا آثار» امام راحل بنمایند و در صورت تعقیب قانونی نیز با استناد به نبودن مرجع نظارتی پیشین، با ادعای سهو و اشتباه خود را از مجازات معاف کنند.

ب) تبصره «۲»

این تبصره انتشار اسناد بجای مانده از رژیم سابق توسط مرکز اسناد انقلاب اسلامی را از شمول این قانون مستثنا نموده است.

ایراد شکلی

در انتهای این تبصره آمده است: «از شمول این قانون مستثناست» که می‌بایست بجای عبارت «این قانون» از عبارت «این ماده» استفاده شود (مشابه تبصره «۱»).

ایراد ماهوی

در حال حاضر در سطح کشور وزارتخانه‌ها، مؤسسات و مراکز معتبری وجود دارند که در حوزه پژوهش، نشر آثار فرهنگی و اسناد تاریخی مأموریت قانونی داشته یا فعالیت مستمر می‌نمایند. لذا مستثنا نمودن مرکز اسناد انقلاب اسلامی از شمول ماده (۱) قانون مذکور با توجه به عدم ذکر دلیل موجه، واجد شبهه «تبعیض ناروا» بوده و

با بند «۹» اصل سوم قانون اساسی^۱ در تعارض به نظر می‌رسد.

ارزیابی استدلال «مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره)» در مخالفت با طرح

۱. علاوه بر منطوق و مفهوم صریح ماده (۱) قانون مذکور که به هیچ عنوان مانع انتشار آثار پژوهشی راجع به حضرت امام (ره) نمی‌باشد، طبق ادعای قائم‌مقام مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره) نیز در عمل نیز محدودیتی تاکنون وجود نداشته است: «وظیفه قانونی مؤسسه در این رابطه صرفاً تطبیق آنچه که این‌گونه آثار به‌عنوان کلام و یا نوشته و یا اثر و سند امام مورد استناد قرار گرفته با نسخ اصلی این‌گونه اسناد و آثار است و نه اعلام نظر در مورد صحت یا عدم صحت برداشت و شرح و تفسیر نویسنده». همچنین ایشان مدعی می‌باشند که: «از بدو تأسیس مؤسسه تاکنون حتی یک مورد وجود ندارد که اثری به‌دلیل درخواست مؤسسه مبنی بر جایگزینی مطلبی مطابق با برداشت و تفسیر مؤسسه بجای نظر مؤلف مجوز انتشار نیافته باشد».

۲. استدلال‌های مؤسسه مذکور در انتقاد از هر دو تبصره از جمله «احتمال سوءاستفاده از نبود مرجعی برای بررسی صحت و سقم مطالب مستند به امام در

۱. اصل سوم قانون اساسی: «دولت جمهوری اسلامی ایران موظف است برای نیل به اهداف مذکور در اصل دوم، همه امکانات خود را برای امور زیر به‌کار برد:

۹. رفع تبعیضات ناروا و ایجاد امکانات عادلانه برای همه، در تمام زمینه‌های مادی و معنوی ...».

آثار پژوهشی مذکور در طرح، احتمال عدم انطباق عنوان کتاب با محتوای آن، نقض غرض تشکیل مؤسسه توسط حضرت امام در صورت استثنای مرکز اسناد انقلاب اسلامی از این ماده و تبعات سیاسی آن» تا حد زیادی قابل قبول به نظر می‌رسد.

۳. از سوی دیگر استدلال‌های مؤسسه مذکور در خصوص «محروم شدن آثار پژوهشی از امکانات مؤسسه در صورت تصویب طرح پیشنهادی»، «انتشار آثار متعدد توسط مرکز اسناد انقلاب اسلامی بدون اخذ مجوز از مؤسسه و برخلاف قانون» (درحالی که طبق ظاهر ماده (۱) در صورت استناد به مصادر تأیید شده توسط مؤسسه، نیازی به اخذ مجوز وجود ندارد) قابل قبول به نظر نمی‌رسد.

بررسی مشکلات و خلأهای موجود

۱. مشخص نبودن وضعیت حقوقی مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره) توضیح آنکه براساس تبصره ماده (۱۳۰) قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶:

«نهادهای و مؤسساتی که در جریان تحقق انقلاب اسلامی و یا پس از آن بنا به ضرورت‌های انقلاب اسلامی به وجود آمده‌اند و تمام یا قسمتی از اعتبارات مورد نیاز خود را از محل اعتبارات منظور در قانون بودجه کل کشور مستقیماً از خزانه دریافت می‌نمایند، در صورتی که وضعیت حقوقی آنها به موجب قانون معین نشده باشد، مکلفند ظرف مدت مذکور در این ماده (یک سال) وضع حقوقی خود را با یکی از مواد (۲)، (۳)، (۴) و (۵) این قانون (وزارتخانه، مؤسسه دولتی، شرکت دولتی، مؤسسات و

نهادهای عمومی غیردولتی) تطبیق دهند». اما چون تاکنون اقدامی در این خصوص صورت نگرفته است، ضروری است نمایندگان محترم اقدام لازم را انجام دهند.

۲. عدم وجود نهادی قوی جهت حفظ و نشر زندگینامه، آثار و گفتار مقام معظم رهبری

متأسفانه با گذشت بیست سال از زعامت مقام معظم رهبری تاکنون تلاش مؤثر و زیربنایی جهت حفظ، نشر و پژوهش در زندگینامه، آثار و گفتار ولی امر مسلمین از سوی مجالس قانونگذاری صورت نگرفته است. ابعاد مختلف شخصیت ایشان و نیاز مسئولین، نخبگان و مردم کشورمان و نیز سایر کشورهای اسلامی به معرفی و تبیین آنها به‌ویژه در وضعیت فعلی جهان اسلام از سویی و تولید بدون توقف فکر و اندیشه توسط ایشان نشانگر آن است که به هیچ عنوان نمی‌توان به تأسیس دفتری جهت حفظ و نشر آثار ایشان - در حد فعلی - بسنده کرد، لذا قطعاً دلایلی که منجر به ایجاد مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره) شد امروز به طریق اولی در مورد مقام معظم رهبری وجود دارد. این درحالی است که مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره) با ظرفیت‌های بالای فعلی از جمله: بهره‌مندی از بودجه عمومی کشور و رشد هر ساله آن، مؤسسه چاپ و نشر عروج، مؤسسه فرهنگی - هنری (عروج فیلم)، مجله حضور، حسینیه جماران، دفاتر نمایندگی و پژوهشگره امام خمینی (ره) و انقلاب اسلامی هم‌سنگ‌ترین و مناسب‌ترین نهاد جهت توسعه فعالیت‌هایش برای ورود به این حوزه خواهد بود.

۳. شبهه بی طرف نبودن مؤسسه تنظیم و نشر

فارغ از صحت و سقم ادعاها، به تدریج و به ویژه در سالیان اخیر، مدیران مؤسسه متهم به یکجانبه‌نگری و عدم انجام وظایف خویش در مواقع حساس شده‌اند که اخیراً حتی مسئله تحقیق و تفحص از این مؤسسه نیز مطرح شده است که باید تمهیداتی جهت رفع این شبهات - به ویژه با توجه به حساسیت کار این نهاد - اندیشیده شود.

۴. خلأهای موجود در قانون الحاق موادی به قانون نحوه حفظ و آثار و یاد

امام خمینی (ره) مصوب ۱۳۶۹

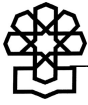
در قانون مذکور دو نقص مهم به چشم می‌خورد که شاید منشأ بعضی اعتراضات نیز همین موارد باشد:

اول - عدم تعیین وظیفه قانونی برای مؤسسه جهت «اعلام» موارد دخل و تصرف متقلبانه در آثار امام به مراجع قضایی و «پیگیری» آنها.

دوم - عدم تعیین تکلیف در مواردی که مطلبی به‌طور شفاهی یا مکتوب و در قالب خاطرات شخصی به امام نسبت داده شده و می‌تواند از لحاظ سیاسی - اجتماعی تأثیرگذار و تعیین‌کننده باشد.

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

به نظر می‌رسد تبصره‌های ماده واحده نه تنها باعث رفع دغدغه‌هایی به حق نمایندگان محترم نمی‌گردد بلکه خود باعث ایجاد مشکلات عدیده دیگری نیز می‌شود، لکن می‌توان

ضمن حفظ شاکله اولیه مؤسسه مذکور، از ظرفیت‌های آن نهایت بهره‌برداری را به عمل آورد. این امر مستلزم انجام یکسری اصلاحات در قوانین فعلی است که در صورت عنایت نمایندگان محترم می‌تواند آثار و برکات فراوانی به دنبال داشته باشد. پیشنهادات اصلاحی فوق‌الاشاره در همین راستا ارائه گردیده‌اند.

پیشنهادات

اصلاح قانون نحوه حفظ آثار و یاد حضرت امام خمینی (ره) مصوب ۱۳۶۸ در قالب:

۱. تغییر نام آن به «قانون نحوه حفظ آثار و نشر اندیشه‌های امام خمینی (ره) و مقام معظم رهبری».
۲. نام مؤسسه به «مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره) و مقام معظم رهبری» تغییر یافته، مفاد قانون فوق مطابق تغییر مذکور اصلاح شود.
۳. رئیس مؤسسه توسط مقام معظم رهبری منصوب شود.
۴. مؤسسه به صورت هیئت امنایی اداره شود.
۵. نام مؤسسه به «قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی» مصوب ۱۳۷۳ اضافه شود تا بدین ترتیب ماهیت حقوقی مؤسسه روشن شود.
۶. مواد مندرج در قانون الحاقی مصوب ۱۳۶۹ به قانون فوق اضافه شده و مجازات‌های آن به روز شود.
۷. مؤسسه موظف شود نسبت به پیگیری تخلفات در مراجع قضایی اقدام نماید.

طرح اصلاح قانون نحوه حفظ آثار و یاد حضرت امام خمینی (ره)

مصوب ۱۳۶۸

ماده (۱) - عنوان قانون فوق به «قانون نحوه حفظ آثار و نشر اندیشه‌های امام خمینی (ره) و مقام معظم رهبری» تغییر یافته و ماده (۱) آن بدین شرح اصلاح می‌گردد:

ماده (۱) - در راستای فرمان بنیانگذار انقلاب اسلامی ایران حضرت امام خمینی (ره) و به‌منظور و ترویج آثار و اندیشه‌های ایشان و مقام معظم رهبری، «مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره) و مقام معظم رهبری» که در این قانون مؤسسه نامیده می‌شود، تشکیل می‌گردد. این مؤسسه به‌عنوان مؤسسه عمومی غیردولتی دارای شخصیت حقوقی و استقلال مالی و اداری بوده، توسط هیئت امنایی متشکل از نماینده وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، نماینده قوه قضائیه و نماینده ولی فقیه اداره می‌شود. ریاست مؤسسه به عهده نماینده ولی فقیه است که به مدت پنج سال توسط ایشان منصوب می‌گردد.

تبصره «۱» - اساسنامه مؤسسه ظرف ۶ ماه از تصویب این قانون توسط هیئت امنای تهیه و به تأیید مقام معظم رهبری خواهد رسید.

تبصره «۲» - نام مؤسسه به «قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی» مصوب ۱۳۷۳ اضافه می‌شود.

تبصره «۳» - چاپ و انتشار «زندگینامه، آثار و گفتار» حضرت امام خمینی (ره) و مقام معظم رهبری از سوی اشخاص حقیقی و حقوقی، بدون تأیید صحت مطالب

توسط مؤسسه ممنوع است. اشخاص مذکور موظفند قبلاً به مصادر تأیید شده توسط مؤسسه استناد نموده یا تأییدیه لازم را از مؤسسه دریافت و به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ارائه نمایند.

ماده (۲) - در ماده (۳) قانون مذکور عبارت «تنظیم و نشر آثار حضرت امام (ره)» حذف و پس از عبارت «زندگینامه امام خمینی (ره)»، عبارت «و مقام معظم رهبری» اضافه می‌گردد و در ماده (۶) واژه «نصب» جایگزین واژه «نسب» می‌گردد.

ماده (۳) - مواد زیر به قانون فوق‌الذکر اضافه شده و قانون «الحاق موادی به قانون نحوه حفظ آثار و یاد حضرت امام خمینی (ره)» لغو می‌گردد:

ماده (۹) - هر شخصی که در آثار مکتوب یا غیرمکتوب حضرت امام (ره) و مقام معظم رهبری مرتکب هرگونه دخل و تصرف متقلبانه‌ای اعم از جعل یا تزویر و یا تحریف شود و یا آثار متقلبانه مزبور را چاپ یا نشر نماید به تشخیص دادگاه به همه یا برخی از مجازات‌های ذیل محکوم می‌گردد:

- حبس بیش از ۶ ماه تا دو سال،

- جزای نقدی بیش از بیست میلیون تا هشتاد میلیون ریال،

- شلاق از سی و یک تا نودونه ضربه،

تبصره - آثار متقلبانه معدوم و نشریه یا روزنامه به حکم دادگاه برای بار اول از یک روز تا پنج روز و برای بار دوم از ۵ روز تا ۱۵ روز توقیف و در مراحل بعدی

مجوز آن به حکم دادگاه به‌طور دائم لغو می‌گردد.

ماده (۱۰) - هر شخصی که آثار تقلبی و یا تصویر یا مجسمه یا فیلم یا نوار موهن ساخته شده حضرت امام (ره) و مقام معظم رهبری را توزیع یا در مرئی و انظار عمومی قرار دهد به تشخیص دادگاه به همه یا برخی از مجازات‌های ذیل محکوم می‌گردد:

- حبس از نودویک روز تا ۶ ماه،

- جزای نقدی بیش از ده میلیون تا بیست میلیون ریال،

- شلاق از یازده تا سی ضربه،

ماده (۱۱) - هر شخصی که به تخریب جزئی یا کلی اسناد و نسخ اصلی و یا منحصر به‌فرد مکتوب حضرت امام (ره) و مقام معظم رهبری یا آثار غیرمکتوب از قبیل آثار سمعی و بصری اقدام کند مگر در مکتوباتی که جنبه شخصی داشته باشد علاوه‌بر جبران خسارت وارده به تشخیص دادگاه به همه یا برخی از مجازات‌های ماده قبل محکوم می‌گردد.

ماده (۱۲) - مؤسسه موظف است در صورت مشاهده هرگونه تخلف از مفاد این قانون نسبت به پیگیری موضوع در مراجع قضایی اقدام نماید.

ماده (۱۳) - رسیدگی به جرائم موضوع این قانون خارج از نوبت انجام می‌گردد.

مرجع قضایی ذیربط می‌تواند درخصوص تقلبی بودن مورد و مغایرت آن با آثار اصلی از مؤسسه استعلام نماید.

ماده (۱۴) - سفارتخانه‌های جمهوری اسلامی ایران موظفند حسب مورد در مورد جعل و یا تحریف و یا تخریب آثار حضرت امام (ره) در خارج از کشور که از سوی افراد حقیقی و حقوقی صورت می‌گیرد اقدام قانونی لازم در جهت پیگیری و اصلاح موضوع و پیشگیری از تکرار آن انجام داده و در هر مورد مؤسسه مذکور را از موضوع مطلع نمایند.

تبصره - خانه‌های فرهنگی جمهوری اسلامی ایران موظفند موارد فوق را جهت اقدام مقتضی به سفارتخانه‌ها و مؤسسه مذکور اعلام دارند.

شناسنامه گزارش

شماره مسلسل: ۱۰۰۵۶

عنوان گزارش: اظهارنظر کارشناسی درباره: «طرح اصلاح قانون نحوه حفظ آثار حضرت امام خمینی (ره) مصوب ۱۳۶۸»

نام دفاتر: مطالعات حقوقی (گروه حقوق عمومی و بین‌الملل)، مطالعات فرهنگی و مطالعات سیاسی

تهیه و تدوین: اکبر طلائی

مدیر مطالعه: اکبر طلائی

ناظر علمی: جلیل محبی

متقاضی: کمیسیون فرهنگی

همکاران: سینا کلهر، محمدرضا شمس

همکار خارج از مرکز: نرگس صادقی‌پور

اظهارنظرکنندگان خارج از مرکز: -

ویراستار تخصصی: -

ویراستار ادبی: -

واژه‌های کلیدی:

۱. مؤسسه امام خمینی (ره)

۲. قانون

۳. حفظ آثار

تاریخ شروع مطالعه: ۱۳۸۸/۸/۲

تاریخ خاتمه مطالعه: ۱۳۸۸/۱۰/۲۶

تاریخ انتشار: ۱۳۸۸/۱۰/۲۶